

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM
MÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci

žalobce: J. Š.
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. René Zeiselem
sídlem Jamborova 25, 615 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2018, č. j. MPSV-2018/192742-921

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna právního zástupce žalobce Mgr. René Zeisela, advokáta se sídlem Jamborova 25, 615 00 Brno, ve výši 3 146 Kč bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 9. 11. 2018, doplněnou ustanoveným zástupcem podáním ze dne 30. 1. 2019, brojil žalobce proti šesti rozhodnutím žalovaného. Vzhledem k tomu, že spolu tato rozhodnutí vzájemně nesouvisí, rozhodl krajský soud usnesením ze dne 13. 12. 2018, č. j. 41 A 60/2018-35, které nabylo právní moci dne 2. 1. 2019, že žaloba v části směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2018, č. j. MPSV-2018/192742-921 (dále jen „napadené rozhodnutí“), bude nadále vedena pod sp. zn. 41 A 60/2018-35. Tímto usnesením byl žalobce zároveň osvobozen od soudních poplatků a byl mu ustanoven zástupce.
2. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Brně (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 27. 6. 2018, č. j. 7982/2018/KUR, kterým nebyl přiznán doplatek na bydlení (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
3. Žalobce podává žalobu proti napadenému rozhodnutí a dále žádost o zmeškání lhůty, mj. ze zdravotních důvodů, požádal o prominutí soudních poplatků a přidělení advokáta. V podání uvedl, že se omlouvá za stručnost svého podání, jelikož nemá právnické vzdělání ani prostředky k najmutí právníka a toto podání neprodleně doplní po přidělení právního zástupce. S ohledem na procesní ekonomii požádal o přidělení všech kauz jednomu právnímu zástupci, i s ohledem na to, že všechna rozhodnutí jsou téměř identická nebo spolu vzájemně souvisejí.
4. Dle žalobce správní orgán I. stupně své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobce nesplnil svou zákonnou povinnost doložit rozpis jednotlivých poskytovaných služeb obsažených v částce 3 000 Kč, které je žalobce povinen hradit dle platné nájemní smlouvy, přičemž vycházel z toho, že žalobci bylo rozhodnutí doručeno tzv. fikcí doručení. V odvolacím řízení žalobce s odkazem na svůj špatný zdravotní stav žádal o prodloužení lhůty a tuto svou žádost doložil i lékařskou zprávou, ke které však žalovaný nijak nepřihlédl. Skutečný zdravotní stav žalobce žalovaný nijak neověřil a s pouhým odkazem na rozhodnutí v jiných věcech odvolání žalobce zamítl jako opožděné. Žalobce namítá, že žalovaný žádným způsobem neověřil, zda mohlo řádně a v souladu s právním řádem dojít k tzv. fikci doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Pokud žalobcův zdravotní stav, jak dokládá i žalobcem doložená lékařská zpráva, skutečně bránil úřednímu jednání žalobce, nelze řádně uplatnit tzv. fikci doručení. Dle žalobce závažné důvody k neuplatnění tzv. fikce doručení byly dány právě s ohledem na zdravotní stav žalobce, a proto si měl žalovaný učinit úvahu a považovat výzvu, jakož i rozhodnutí, za nedoručené žalobci. Žalobce je přesvědčen, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem. Žalobce není schopen vzhledem ke svému zdravotnímu stavu doložit další lékařské zprávy, nicméně navrhuje provedení důkazů lékařskou zprávou ze dne 28. 6. 2018 a znaleckým posudkem zdravotního stavu žalobce k posouzení zdravotního omezení žalobce a tudíž nemožnosti uplatnění tzv. fikce doručení.
5. Žalovaný k žalobě uvedl, že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo podáno opožděně, neboť patnáctidenní lhůta stanovená pro odvolání začala plynout dne 20. 7. 2018 a posledním dnem pro podání odvolání byl den 3. 8. 2018. Žalobce podal odvolání osobně až dne 13. 8. 2018.

Posouzení věci krajským soudem

6. **Žaloba není důvodná.**

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), a jde rovněž o žalobu přípustnou ve smyslu ust. § 65, § 68, a § 70 s.ř.s.
8. Krajský soud vycházel při posouzení věci ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí. V souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání.
9. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s.ř.ř.) a po zhodnocení uvedených skutečností dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Ze správního spisu zjistil krajský soud následující skutečnosti relevantní pro posouzení věci.
11. Prvostupňovým rozhodnutím nebyl žalobci přiznán doplatek na bydlení s odůvodněním, že žalobce byl opakovaně písemně vyzván k doložení rozpisu jednotlivých poskytnutých služeb obsažených v částce 3 000 Kč, které je povinen za služby hradit dle platné nájemné smlouvy, tuto povinnost žalobce nesplnil.
12. Při doručování prvostupňového rozhodnutí nebyl žalobce zastížen, proto mu byla písemnost dne 9. 7. 2018 uložena a žalobce byl vyzván k jejímu vyzvednutí. Žalobce si ji ve lhůtě 10 dnů nevyzvedl, prvostupňové rozhodnutí tak bylo dnem 19. 7. 2018 považováno za doručené.
13. Dne 13. 8. 2018 proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, včetně žádosti o prominutí zmeškání lhůty, jelikož si pro svůj zdravotní stav nebyl lhůtou jistý. Usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 20. 8. 2018, č. j. 9989/2018/KUR, nebylo žádosti o prominutí zmeškání úkonu v podobě podání odvolání vyhověno. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím dne 27. 11. 2018, č. j. MPSV-2018/238279-921, zamítl a toto usnesení potvrdil.
14. Žalovaný žalobce výzvou ze dne 28. 8. 2018 vyzval k doplnění odvolání, neboť neobsahovalo všechny náležitosti podle § 82 správního řádu a stanovil žalobci lhůtu 8 dnů od doručení výzvy. Osobně si žalobce výzvu převzal dne 10. 9. 2018.
15. Dne 17. 9. 2018 žalovaný obdržel žádost žalobce o prodloužení lhůty stanovené ve výzvě, a to ze zdravotních důvodů. Žalobce uvedl, že lékařské potvrzení již doložil.
16. Ve správním spise se dále nachází lékařská zpráva ze dne 28. 6. 2018 vydaná praktickým lékařem MUDr. L. P. Dle této zprávy je zdravotní stav žalobce nadále oslaben, setrvalý, bez známky zlepšení, žalobce není plně kompenzován, je v péči zdejší a odborných ambulancí. Stav neumožňuje úřední jednání, stresovou zátěž a podobnou činnost blízkou úředním jednáním. Je doporučeno vyvarování se zvýšeného psychického stresu. Potvrzení platí do stabilizace zdravotního stavu, další posouzení stabilizace začátkem září 2018.
17. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítl, neboť bylo podáno po uplynutí odvolací lhůty. Dle žalovaného posledním dnem pro podání odvolání byl den 3. 8. 2018, přičemž žalobce jej podal až dne 13. 8. 2018. Žalovaný uvedl ohledně lékařského potvrzení, že obdobná potvrzení mají prokazovat skutečnost, že žalobce není schopen úředního jednání, tato potvrzení však žalobce předkládá více než 3 roky, přičemž během této doby soustavně činí úkony – dostavuje se k osobním jednáním, podává písemně různá

podání apod. Žalovaný tato potvrzení považuje za účelová, a to vzhledem k době, kterou pokrývají. Smyslem lhůty je v obecné rovině časové omezení stavu nejistoty v právních vztazích a urychlení procesu rozhodování, k čemuž rozhodně neslouží opakované a neodůvodněné žádosti o její prodloužení.

18. Krajský soud předně uvádí, že napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce jako opožděné zamítnuto, proto poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle níž v rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřípustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu se odvolací orgán věcně nezabývá podaným odvoláním, posuzuje pouze jeho včasnost nebo přípustnost. V případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřípustného je tedy správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřípustné odvolání a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Pokud krajský soud dospěje k závěru, že odvolání bylo po právu zamítnuto jako nepřípustné nebo opožděné, žalobu zamítne, v opačném případě toto odvolací rozhodnutí zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011-81).
19. Krajský soud v první řadě podotýká, že předmětná věc zcela zapadá do skutkového a právního rámce jiných věcí, v nichž žalobce opakovaně svými žalobami brojí proti rozhodnutím žalovaného a Úřadu práce ČR jakožto správního orgánu I. stupně ve věcech sociálních dávek. Žalobce opakovaně postupuje tímto způsobem v řízení o dávkách pomoci hmotné nouzi, který vede pouze k protahování řízení, přičemž předkládá zprávy MUDr. P., které mají stále obdobný obsah. Krajský soud se s tímto přístupem žalobce ve své rozhodovací činnosti setkal opakovaně (věci vedené pod sp. zn. 33 A 24/2015, 33 A 70/2015, 33 A 71/2015, 33 A 46/2015, 34 A 44/2018, 34 A 46/2018, 41 A 64/2016, 41 A 71/2018, 41 A 1/2016, 41 A 64 2019 atd.).
20. Podle § 83 odst. 1 správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.
21. Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.
22. Podle § 20 odst. 1 správního řádu fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 4), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu.
23. Podle § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek ustanovení § 41 požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena,
24. Podle § 41 odst. 1 správního řádu navrácením v předešlý stav se rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání, nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit.

25. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá.
26. Podle odst. 4 téhož zákonného ustanovení správní orgán promine zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění.
27. Žalovaný postupoval zcela v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu, jestliže odvolání žalobce posoudil jako opožděné. Z relace pošty je zřejmé, že zásilka obsahující prvostupňové rozhodnutí byla poštovním doručovatelem připravena k vyzvednutí dne 9. 7. 2018 a žalobce byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení. Žalobce si v úložní době zásilku nevyzvedl, a proto byla zásilka dne 19. 7. 2018 vrácena správnímu orgánu I. stupně. Zásilka se podle § 24 odst. 1 správního řádu považuje za doručenu uplynutím 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí. V daném případě nastaly účinky doručení dnem 19. 7. 2018; odvolací lhůta v trvání 15 dnů pak uplynula dnem 3. 8. 2018 a prvostupňové rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 8. 2018. Žalobce podal odvolání dne 13. 8. 2018, tedy až po uplynutí odvolací lhůty. Zbývá dodat, že správní řád neukládá správnímu orgánu povinnost opakovat pokus o doručení písemnosti v případě, že nastala fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu, protože si účastník řízení v úložní době zásilku nevyzvedl. Správní orgán je povinen ve smyslu § 6 odst. 1 správního řádu vyřizovat věci bez zbytečných průtahů.
28. Žalobce s odvoláním zároveň požádal o prominutí případného zmeškání lhůty. O této žádosti rozhodl správní orgán I. stupně ve spojení s rozhodnutím žalovaného (dne 27. 11. 2018, č. j. MPSV-2018/238279-921). Správní orgány konstatovaly, že důvody zmeškání lhůty pro podání odvolání nelze kvalifikovat jako vážné s ohledem na četné návštěvy žalobce u správního orgánu I. stupně, kdy z lékařských zpráv obsažených ve spise jednoznačně vyplývají překážky bránící v podání odvolání ve stanovené lhůtě.
29. Odvolání žalobce bylo podáno jako blanketní, byl proto také vyzván, aby odstranil vady podaného odvolání, přičemž k jejich odstranění byla žalobci poskytnuta lhůta osmi dnů od doručení této výzvy. Následně žalobce požádal o prodloužení lhůty ze zdravotních důvodů, které však konkrétně nedoložil a pouze odkázal na blíže nespecifikovanou dřívější lékařskou zprávu.
30. Pokud se jedná o zprávu MUDr. L. P. ze dne 28. 6. 2018, v daném případě bylo žalovanému dle jeho vyjádření z okolností jiných správních řízení vedených s žalobcem dostatečně průkazně známo, že žalobce obdobným způsobem postupuje při komunikaci se správními orgány zcela běžně, přičemž předkládá lékařské zprávy MUDr. L. P., které potvrzují neschopnost jednání s úřady, ačkoliv se žalobce v některých případech k jednání u správních orgánů dostavuje. Krajský soud považuje toto tvrzení za věrohodné, neboť i jemu je z jeho úřední činnosti známo (např. aktuálně vedené řízení pod sp. zn. 41 A 64/2019), že žalobce takto standardně postupuje i v jiných správních řízeních, přičemž ve snaze dosáhnout prodloužení lhůt stanovených správním orgánem pravidelně argumentuje lékařskými zprávami pokrývajícími v konečném důsledku nepřetržitě období minimálně několika měsíců, ne-li dokonce let. Přitom je patrné, že v jiných správních řízeních v téže době žalobce běžně jedná. I kdyby však byl žalobce skutečně v důsledku svého zdravotního stavu omezen ve vypracovávání procesních podání, měl možnost využít práva na právní pomoc ve smyslu čl. 37 odst. 2 Listiny. Je ostatně v zájmu žalobce, usiluje-li o přiznání

dávky hmotné nouze z důvodu snahy řešit svoji neutěšenou finanční situaci, aby správní řízení probíhalo bez zbytečných průtahů.

31. Krajský soud tedy na tomto místě uzavírá, že za daných okolností mohl mít žalovaný oprávněně pochybnosti o objektivitě žalobcem předkládaných lékařských zpráv, neboť žalobce jich očividně užívá jako prostředku k prodlužování a komplikování správního řízení. Krajský soud se tak ztotožňuje jako se správným postupem správních orgánů obou stupňů, když žalobci neprominuly zmeškání lhůty pro podání odvolání a ani mu nebyla prodloužena lhůta pro doplnění odvolání.
32. Jelikož správní orgán I. stupně žalobci doručoval prvostupňové rozhodnutí v souladu se zákonem, písemnost byla žalobci doručena již dne 19. 7. 2018. Pokud žalobce podal odvolání až dne 13. 8. 2018, postupoval žalovaný zcela správně, pokud se jím meritorně nezabýval a zamítl jej v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné.
33. Pokud jde o návrhy žalobce na provedení důkazů, a to lékařskou zprávou ze dne 28. 6. 2018 a znaleckým posudkem ohledně zdravotního stavu žalobce, krajský soud nepovažoval jejich provedení za důvodné. Co se týče předmětné lékařské zprávy, ta je založena ve správním spise a krajský soud tak měl možnost se s ní seznámit. Co se týče znaleckého posudku, považoval jej krajský soud za nadbytečný, neboť jak již bylo uvedeno výše, z jednání žalobce před správními orgány jasně vyplývá, že jeho zdravotní stav není tak vážný, aby nemohl podat včasné odvolání.
34. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že tyto nejsou důvodné, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
35. Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, tomu kromě běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.
36. Žalobci byl ustanoven podle § 35 odst. 9 s.ř.s. zástupce k ochraně jeho práv. V předmětném řízení má ustanovený zástupce konkrétně právo na odměnu, která se skládá z nákladů právního zastoupení ve smyslu vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), které spočívají ve dvou úkonech právní služby: převzetí a příprava zastoupení a sepsí doplnění žaloby, v sazbě 1 000 Kč za každý úkon právní služby. K těmto úkonům právní služby náleží podle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu též náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý úkon právní služby. Celkem tedy ustanovenému zástupci přísluší na jeho odměně za zastupování částka ve výši 2 600 Kč, po přičtení DPH tato částka činí 3 146 Kč (výrok III).
37. Krajský soud zástupci nepřiznal odměnu za úkon nahlédnutí do spisu dne 10. 1. 2019 ani za písemné podání ze dne 24. 5. 2019, které požadoval. Úkon právní služby nahlížení a studium spisu je třeba považovat za součást úkonu právní služby spočívajícího v převzetí a přípravě zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2008, č. j. 5 Azs 33/2008-40). Úkon spočívající ve vyjádření ze dne 24. 5. 2019 je svým obsahem totožný jako úkon právní služby spočívajícího v doplnění žaloby ze dne 30. 1. 2019.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 8. dubna 2020

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.